JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GIUSEPPE TESAURO
18 päivänä toukokuuta 1995 *

1. Esillä olevassa asiassa kysymys on sellaisen veron laillisuudesta, jota peritään tavaroiden tuonnista ja tuotannosta Ceutassa, Välimeren rannalla Afrikassa sijaitsevalla espanjalaisella erillisalueella. Ennakkoratkaisua pyytänyt kansallinen tuomioistuin, Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, on esittänyt perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko Espanjan kuningaskunnan Euroopan yhteisöihin liittymistä koskevista liittymisehdoista tehdyn asiakirjan 25 artiklan 2 kohdan sekä sen pöytäkirjan 2 mukaan, luettuina yhdessä ETY:n ja EHTY:n perustamissopimusten tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten kanssa, pidettävä sallittuna sellaista toimenpidettä, joka on toteutettu 25.3.1991 annetulla Espanjan lailla nro 8/1991, ja jolla vahvistetaan tuotanto- ja tuontivero Ceutan ja Melillan kaupungeissa, jos mainittua veroa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vuoksi 'ylimääräinen verorasitus puuttuu lähes kokonaan sisäisten liiketoimien osalta' ja jos samalla yhteisön tullialueelta peräisin olevia tuontitavaroita koskeva vero pidetään tosiasiallisesti voimassa?"

2. Tämä kysymys on syntynyt Ayuntamiento (kaupunginhallitus) de Ceutan ja tämän kaupungin Cámara de Comercio, Industria y Navegación välisessä riita-asiassa. Viimeksi mainittu vaatii sellaisen kunnallisen säädöksen kumoamista, jolla on hyväksytty mainitun 25.3.1991 [1] annetun lain nro 8 perusteella kunnan alueelle tuotuja tai siellä tuotettuja tavaroita koskevan paikallisveron yksityiskohtaiset soveltamissäännöt.

3. Yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyn kysymyksen täsmällisen merkityksen ymmärtämiseksi on hyödyllistä viitata Espanjan Euroopan yhteisöihin liittymistä koskevista liittymisehdoista tehdyn asiakirjan [2] (jäljempänä liittymisasiakirja) niihin määräyksiin, joilla on merkitystä esillä olevassa asiassa ja jotka koskevat erityisesti Ceutan ja Melillan alueita sekä riidanalaisia kansallisia säännöksiä.

Liittymisasiakirjan 25 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Jollei 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja tämän asiakirjan muista määräyksistä muuta johdu, perustamissopimuk-

* Alkuperäinen kieli: italia.

1 — BOE nro 73, 26.3.1991, s. 765.
2 — EYVL 1985 L 302, s. 23.

sia ja Euroopan yhteisöjen toimielinten antamia säädöksiä sovelletaan Kanariansaariin sekä Ceutaan ja Melillaan.

2. Edellytyksistä, joilla tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia ETY:n ja EHTY:n perustamissopimusten määräyksiä sekä yhteisön toimielinten tullilainsäädännöstä ja kauppapolitiikasta antamia säädöksiä sovelletaan Kanariansaariin sekä Ceutaan ja Melillaan, määrätään pöytäkirjassa 2."

Sen jälkeen kun kyseisessä pöytäkirjassa on ensin täsmennetty, että "Kanariansaaret sekä Ceuta ja Melilla eivät kuulu yhteisön tullialueeseen" (1 artiklan 2 kohta), määritellään kolmansista maista tuleviin, Kanariansaarille tai Ceutaan ja Melillaan tuotuihin tuotteisiin sovellettava järjestely sekä Kanariansaarten tai Ceutan ja Melillan alkuperätuotteisiin, jotka saatetaan vapaaseen vaihdantaan yhteisön tullialueella, sovellettava järjestely, samoin kuin kalastus- ja maataloustuotteisiin sekä näiden alueiden väliseen kauppaan sovellettava erityisjärjestely sekä lopuksi yhteisön alueelta peräisin olevien tuotteiden tuontiin Kanariansaarille tai Ceutaan ja Melillaan sovellettava järjestely; pöytäkirjassa määrätään tältä osin, että tullit ja vaikutukseltaan vastaavat maksut poistetaan asteittain siirtymäkauden aikana.

Pöytäkirjan 6 artiklassa määrätään yksityiskohtaisemmin, että:

"1. Yhteisön tullialueelta peräisin olevien tuotteiden tuonti Kanariansaarille sekä Ceutaan ja Melillaan vapautetaan tulleista ja vaikutukseltaan vastaavista maksuista 2 ja 3 kohdassa määrätyin edellytyksin.

2. Kanariansaarilla sekä Ceutassa ja Melillassa voimassa olevat tullit sekä Kanariansaarilla voimassa oleva 'arbitrio insular - tarifa general' -niminen maksu poistetaan asteittain yhteisön tullialueelta peräisin olevilta tuotteilta liittymisasiakirjan 30, 31 ja 32 artiklassa määrätyn aikataulun mukaisesti ja niissä määrätyin edellytyksin.

3. — —"

Nämä edellytykset ovat samat kuin muulle osaa Espanjaa liittymisasiakirjassa asetetut, eli tullit poistetaan siirtymäkauden aikana asteittain siten, että ne poistuvat lopullisesti 1.1.1993 lukien. EHTY:n perustamissopimuksen alaisista tuotteista ei ole määrätty mitään erityisesti, joten niihin ei sovelleta samaa järjestelyä.

4. On syytä muistuttaa vielä, että liittymisasiakirjan 26 artiklan määräysten mukaan, luettuina yhdessä sen liitteessä I olevan V luvun 2 kohdan kanssa, yhteisön oikeuden arvonlisäveroa koskevia määräyksiä tai säännöksiä ei sovelleta näihin alueisiin. Minkäänlaista poikkeusta perustamissopimuksen verotusta koskevien määräysten osalta ei ole tehty, joten liittymisasiakirjan 2 artiklan mukaisesti näitä määräyksiä, erityisesti 95 artiklaa, sovelletaan Ceutan ja Melillan alueisiin.

5. Nimenomaan liittymisasiakirjan edellä mainituista määräyksistä aiheutuvien velvoitteiden noudattamiseksi Espanjan lainsäätäjä antoi edellä mainitun lain nro 8/1991, jolla muutettiin Ceutassa ja Melillassa voimassa olevaa paikallisverojärjestelmää ja korvattiin aikaisempi tavaroiden saapumiseen kohdistuva vero (nimeltään *aforo*) uudella verolla, *arbitrio*lla. Tätä veroa ei enää peritty pelkästään irtainten esineiden saapumisesta asianomaisille alueille vaan myöskin niiden sisäisestä tuotannosta, kaiken *alkuperään* perustuvan tavaroiden syrjinnän poistamiseksi, mikä mainitaan nimenomaisesti tavoitteena lain johdanto-osassa. Kyseisten alueiden erityisten taloudellista kehitystä hidastavien sellaisten vaikeuksien vuoksi, jotka aikaisemmin olivat olleet perusteina kansallisen alueen muiden osien verotusjärjestelmästä erilaisen verotusjärjestelmän toteuttamiseen, säädettiin laissa lisäksi paikallista teollisuutta koskevista tietyistä suojelutoimista, jotka olivat kuitenkin väliaikaisia. Lain 1 pykälän mukaan "tuotantoa ja tuontia koskeva *arbitrio* on välillinen kunnallisvero, joka kohdistuu kaikenlaisten aineellisten irtainten hyödykkeiden tuotantoon, valmistukseen ja tuontiin Ceutassa ja Melillassa tämän lain säännösten mukaisesti". Lain 3 pykälässä täsmennetään lisäksi, että veron kohteena olevina liiketoimina *arbitrio*ssa ovat yrittäjien toimintaan kuuluva tavaroiden tavanomainen tuotanto, samoin kuin tällaisten tavaroiden tuonti niille alueille, joihin lakia sovelletaan; tähän toiseen ryhmään kuuluvat 5 pykälän 1 momentin perusteella myöskin muilta osilta Espanjaa tulevat tavarat. Verotus toimitetaan 11 pykälän mukaisesti ensimmäisessä tapauksessa, kun tavara asetetaan ostajan saataville, ja toisessa tapauksessa, kun tulli-ilmoitus jätetään. Sisäistä tuotantoa koskevana veroperusteena on tavaran kokonaishinta luovutushetkellä ja alueelle tuotuja tavaroita koskevana niiden tullausarvo (15 ja 16 pykälä). Eri tuotteisiin sovellettavien verokantojen määrittely on uskottu laissa säädettyjen ylä- ja alarajojen sisällä (0,5 % ja 10 %) asianomaisille kunnallisille viranomaisille (18 pykälä), joiden on vahvistettava verokannat niiden toimivallan piiriin kuuluvien verotusta koskevien yksityiskohtaisten soveltamissääntöjen puitteissa.

Ceutan kaupungin osalta nämä yksityiskohtaiset säännöt annettiin 24.9.1991 annetulla säädöksellä. [3]

3 — *Boletín Oficial de Ceuta*, 25.9.1991, s. 143.

Lain nro 8/1991 7 ja 9 pykälässä säädetään lopulta veron maksamisesta vapautetusta tuotannosta ja tuonnista. Ne hyödykeryhmät, joita tällainen järjestelmä koskee, ovat sekä tuotannon että tuonnin osalta suurelta osin samat. Paikallista tuotantoa suosivasta erityisjärjestelmästä on kuitenkin säädetty 7 pykälän 2 momentissa, jonka mukaan "täydellisiä tai osittaisia vapautuksia voidaan myöntää väliaikaisesti Ceutan ja Melillan kaupunkien alueille sijoittautuneiden sellaisten teollisuuslaitosten tuottamille tai jalostamille hyödykkeille, jotka kuuluvat alueellisista kannustustoimista kansallisen alueen eri osien välisten taloudellisten eroavaisuuksien korjaamiseksi 27.12.1985 annetulla lailla nro 50/1985 suojeltuihin taloudellisiin toimialoihin."

Tältä osin on syytä täsmentää, että edellä mainitussa, syyskuussa 1991 annetun kunnallisen säädöksen 14 artiklassa lausutaan, että asianomaisten perustellusta hakemuksesta voidaan myöntää vapautuksia myöntämispäätöksessä määrättävin ehdoin ja siinä asetettavaksi määräajaksi.

6. Asian kannalta olennaiset liittymisasiakirjan säännökset huomioon ottaen sitä, onko kyseinen vero sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa, on arvioitava perustamissopimuksen 9 ja 12 artiklan tai 95 artiklan perusteella.

Muistutan tältä osin ensin, että yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan [4] sama vero ei voi perustamissopimuksen järjestelmässä olla samanaikaisesti sekä 9 ja 12 artiklassa tarkoitettu tulleja vaikutukseltaan vastaava maksu että 95 artiklassa tarkoitettu sisäinen vero, koska 9 ja 12 artiklassa kielletään perimästä tuontija vientitulleja tai vaikutukseltaan vastaavia maksuja jäsenvaltioiden välillä, kun taas 95 artiklassa kielletään sisäiset verot, jotka ovat toisten jäsenvaltioiden tuotteita syrjiviä, ja siltä osin kuin ne ovat näitä syrjiviä.

7. Täsmällisemmin sanottuna tulleja vaikutukseltaan vastaavan maksun erottavat sisäisestä verosta ennen kaikkea sellaiset ominaispiirteet, että ensiksi mainittu koskee yksinomaan maahantuotuja tuotteita kun taas viimeksi mainittu koskee sekä maahan tuotuja että kotimaisia tuotteita. [5]

Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi täsmentänyt Ranskan merentakaisissa departementeissa sovellettua meriveroa koskeneessa asiassa Legros ym. [6], että "toisesta jäsenvaltiosta tuoduista tavaroista sillä perusteella, että ne saapuvat jäsenvaltioon kuuluvalle alueelle, tullausarvon mukaan peritty suhteellinen vero on tuontitulleja vaikutukseltaan vastaava maksu siitä huolimatta, että mainittu

4 — Asia 94/74, IGAV, tuomio 18.6.1975 (Kok. 1975, s. 699, 13 kohta); asia 193/85, Co-Frutta, tuomio 7.5.1987 (Kok. 1987, s. 2085, 8 ja 11 kohta).

5 — Em. asia Co-Frutta, 9 kohta.

6 — Asia C-163/90, tuomio 16.7.1992 (Kok. 1992, s. I-4625).

vero koskee myös tämän saman valtion muulta osalta alueelle tuotuja tuotteita". [7] Koska vero määrättiin kaikista Réunionin alueelle saapuneista tuotteista sillä perusteella, että ne saapuivat Ranskan alueen tälle osalle, ja kun samalla Réunionilta peräisin olevat tuotteet olivat *järjestelmällisesti* vapautetut nimenomaan niiden alueellisen alkuperän eikä sellaisten objektiivisten perusteiden vuoksi, joita olisi voitu soveltaa myös alueelle tuotuihin tuotteisiin, yhteisöjen tuomioistuin sulki pois sellaisen mahdollisuuden, että kysymyksessä oleva riidanalainen vero määriteltäisiin 95 artiklassa tarkoitetuksi sisäiseksi veroksi. [8]

riippumatta sen alkuperästä — määrättyyn tuoteryhmään.

Riidanalaisessa verossa, joka tästä näkökulmasta katsottuna erottuu selvästi asian Legros ym. kohteena olleesta meriverosta, on periaatteessa sellaisia ominaispiirteitä, että se voidaan katsoa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti 95 artiklassa tarkoitetuksi sisäiseksi veroksi.

8. Jos siis tutkitaan esillä olevaa lainsäädäntöä niiden periaatteiden mukaisesti, jotka olen juuri esittänyt, on syytä tuoda esiin, että *arbitrio*ta sovelletaan erotuksetta sekä ulkomaisiin tuotteisiin ja kansallisen alueen muilta osilta peräisin oleviin tuotteisiin tuotteiden Ceutaan saapumisajankohtana että Ceutasta peräisin oleviin tuotteisiin; *arbitrio* koskee lisäksi tuoteryhmiä objektiivisen perusteen mukaisesti eli siksi, että tuote kuuluu 24.9.1991 annettuun kunnalliseen säädökseen liitetyssä taulukossa yksilöityihin tavararyhmiin, tuotteen alkuperästä riippumatta. Eri tuotteisiin sovellettavat verokannat ja säädetyt vapautukset, lukuun ottamatta lain nro 8/1991 7 pykälän 2 momentin mukaista erityistilannetta, jota tutkin tuonnempana, on vahvistettu myöskin yksinomaan sillä perusteella, että tuote kuuluu —

9. Tällaista lopputulosta ei kumoa myöskään ennakkoratkaisupyyntöä koskevaan päätökseen sisältyvä sellainen käsitys, että koska teollinen valmistus ja tuotanto Ceutassa on erittäin vähäistä, *arbitrio* kohdistuu pääasiallisesti tavaroiden tuontiin ja että lähemmin tarkasteltaessa, vastaavan verorasituksen asettaminen tuotannolle on ainoastaan lainsäätäjän käyttämä keino yhteisön oikeudessa kielletyn, aikaisemmin voimassa olleen tuontiveron säilyttämiseksi. Yhteisöjen tuomioistuimella on tältä osin ollut jo tilaisuus täsmentää, että sellainen vero, joka kohdistuu sekä maahan tuotuihin tuotteisiin että kotimaisiin tuotteisiin, mutta joka todellisuudessa kohdistuu yksinomaan tai miltei yksinomaan maahan tuotuihin tuotteisiin, koska vastaavaa tai samanlaista kotimaista tuotantoa ei ole ollenkaan, tai sitä on vain hyvin vähän, ei ole vaikutukseltaan vastaava maksu, jos se liittyy erottamattomasti sellaiseen *"sisäisten julkisoikeudellisten maksujen yleiseen järjestelmään, joka koskee järjestelmällisesti kotimaisia tuotteita ja maahan tuotuja*

7 — 18 kohta.
8 — 12 kohta.

tuotteita samojen periaatteiden mukaisesti". [9] Kuten olen siis todennut, *arbitrio*ta sovelletaan joukkoon hyödykkeitä niitä kulutukseen saatettaessa ilman että, ainakaan periaatteessa, niiden alueellisella, kotimaisella tai ulkomaalaisella alkuperällä olisi merkitystä.

10. Sitä vastoin lopputulos olisi erilainen, jos olisi näytetty, kuten pääasian kantaja väittää, että riidanalaisen veron tuoton tarkoituksena oli rahoittaa sellaisen julkisen tai osittain julkisen laitoksen toimintaa, joka vuorostaan hyödyttää yksinomaan kotimaista tuotantoa, erityisesti myöntämällä Ceutaan sijoittautuneille yrityksille luottoa. Lopuksi asiassa Capolongo antamastaan tuomiosta [10] lähtien yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että:

"Tulkittaessa 'tuontitulleja vaikutukseltaan vastaavan maksun' käsitettä voi olla aiheellista tutkia perittyjen rahasuoritusten käyttötarkoitusta.

Kun itse asiassa tällaisen rahasuorituksen tai veron yksinomaisena tarkoituksena on kotimaisia verotettuja tuotteita erityisesti hyödyttävän toiminnan rahoitus, seurauksena voi olla, että samojen perusteiden mukaan maahan tuodusta tuotteesta ja kotimaisesta tuotteesta peritty yleinen vero merkitsee joka tapauksessa ensiksi mainitulle pelkkää ylimääräistä rahasuoritusta kun taas viimeksi mainitulle se on todellakin saadun edun tai tuen vastike.

Näin ollen yleiseen sisäisiin julkisoikeudellisten maksujen järjestelmään kuuluva vero, joka kohdistuu järjestelmällisesti kotimaisiin tuotteisiin ja maahan tuotuihin tuotteisiin samojen perusteiden mukaisesti, voi kuitenkin olla tuontitulleja vaikutukseltaan vastaava maksu, jos tällaisen veron yksinomaisena tarkoituksena on sellaisen toiminnan rahoittaminen, joka hyödyttää erityisesti veron kohteena olevaa kotimaista tuotetta."

11. Tämä oikeuskäytännön suuntaus on myös vahvistettu 95 artiklan soveltamisen osalta. [11] Koska syrjiviä sisäisiä veroja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja koskevia säännöksiä ei voida soveltaa samanaikaisesti — kuten edellä todettiin — yhteisöjen tuomioistuin on määritellyt näiden kahden tilanteen välisen erotteluperusteen sillä, korvataanko kotimaiselle tuotannolle markkinointivaiheessa asetettu verorasitus täysin vai osittain veron tuoton käyttötarkoituksesta

9 — Ks. tältä osin asia 78/76, Steinike ja Weinlig, tuomio 22.3.1977 (Kok. 1977, s. 595, 30 kohta) ja em. asia, Co-Frutta, 14 kohta.

10 — Asia 77/72, tuomio 19.6.1973 (Kok. 1973, s. 611, 13 ja 14 kohta). Tämä oikeuskäytäntö on tämän jälkeen vahvistettu lukuisissa tuomioissa, joista mainittakoon alaviitteessä 9 mainittu asia Steinike, asia 105/76, Interzuccheri, tuomio 25.5.1977 (Kok. 1977, s. 1029), asia 32/80, Kortmann, tuomio 28.1.1981 (Kok. 1981, s. 251), yhdistetyt asiat C-78/90— C-83/90, Compagnie Commerciale de l'Ouest ym., tuomio 11.3.1992 (Kok. 1992, s. I-1847) ja asia C-266/91, CELBI, tuomio 2.8.1993 (Kok. 1973, s. I-4337).

11 — Ks. asia 73/79, komissio v. Italia, tuomio 21.5.1980 (Kok. 1980, s. 1533, 15 kohta).

aiheutuvilla eduilla. Täyden korvauksen tilanteessa kysymyksessä on perustamissopimuksen 12 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden vastainen vero; osittaisen korvaamisen tilanteessa vero on 95 artiklan vastainen ja kielletty siltä osin kuin se on maahan tuotuja tuotteita syrjivä. [12]

12. Ceutan kaupunki kiistää sen, että *arbitrion* tuotolla on erityinen käyttötarkoitus: paikallishallinto saa siitä, kuten muistakin tuloista, toimielinten toimintaan yleensä tarvittavat taloudelliset varat. Koska riidanalaisissa säännöksissä ei mainita tätä kysymystä, on tutkittava tähän liittyviä tosiseikkoja, mikä puolestaan kuuluu kansallisen tuomioistuimen tehtäviin. Kansallisen tuomioistuimen on tarkastettava esillä olevassa asiassa, onko veron tuoton tarkoituksena rahoittaa sellaista toimintaa, joka hyödyttää ainoastaan alueellista tuotantoa. Mikäli todistettaisiin, että veroa käytetään tällä tavalla, kansallisen tuomioistuimen on katsottava, että maahan tuotuihin tuotteisiin kohdistuva vero on vaikutukseltaan vastaava maksu, jos alueelliselle tuotteelle myönnetyt edut korvaavat kokonaan tuotteelle sitä markkinoille saatettaessa asetetun verorasituksen. Jos taas saadut edut korvaavat ainoastaan osan alueelliselle tuotteelle asetetusta verorasituksesta, tätä järjestelmää on pidettävä 95 artiklan vastaisena verosyrjintänä.

13. Riidanalainen verojärjestelmä osoittautuu varmastikin toiselta näkökannalta katsoen tuontitavaroita syrjiväksi. Lain nro 8/1991 7 pykälän 2 momentissa säädetään nimittäin, että verosta voidaan väliaikaisesti myöntää kokonaan tai osittain vapautuksia Ceutan (ja Melillan) alueelle sijoittautuneiden teollisuuslaitosten tuottamille, tiettyihin tuoteryhmiin kuuluville tavaroille; mainitut vapautukset myönnetään asianomaisten hakemuksesta edellä mainitun 24.9.1991 annetun kunnallisen säädöksen mukaan, jolla vahvistetaan kyseisen erityisen säännöksen yksityiskohtaiset soveltamissäännöt. Säännöstä on pidettävä siitä huolimatta syrjivänä, että myönnetystä edusta osattomiksi jäisivät maahan tuotujen tuotteiden lisäksi myös Espanjan muilta osilta peräisin olevat tuotteet. Kuten komissio on esittänyt, tuotteen alueelliseen alkuperään perustuva syrjintä on ainakin osittain kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää, koska niitä alueellisia tuotteita, joiden osalta voidaan myöntää vapautuksia, vastaavia tai niiden kanssa kilpailevia maahan tuotuja tuotteita kohdellaan väistämättä huonommin. Kuten yhteisöjen tuomioistuimen 30 artiklaa koskevasta oikeuskäytännöstä ilmenee, ei ole tarpeen, että toimenpiteellä suositaan kotimaisia tuotteita yleisesti tai asetetaan pelkästään maahan tuodut tuotteet heikompaan asemaan kotimaisia tuotteita lukuun ottamatta, jotta toimenpidettä

12 — Ks. tältä osin asia C-72/92, Scharbatke, tuomio 27.10.1993 (Kok. 1993, s. I-5509, 10—16 kohta), edellä mainittu asia CELBI, 13—19 kohta, asia C-17/91, Lornoye en Zonen ym., tuomio 16.12.1992 (Kok. 1992, s. I-6523, 17—22 kohta), asia C-114/91, Clayes, tuomio 16.12.1992 (Kok. 1992, s. I-6559, 14—19 kohta), asia C-144/91 ja C-145/91, Demoor en Zonen ym., tuomio 16.12.1992 (Kok. 1992, s. I-6613, 18—21 kohta), yhdistetyt asiat C-149/91 ja C-150/91, Sanders Adour ja Guyomarc'h Orthez Nutrition Animale, tuomio 11.6.1992 (Kok. 1992, s. I-3899, 20—22 kohta) ja em. asia, Compagnie Commerciale de l'Ouest ym., 26—28 kohta).

voitaisiin luonnehtia syrjiväksi tai protektionistiseksi. [13]

Toisaalta 95 artiklaan ei voida vedota maahan tuotuihin tuotteisiin kohdistuvien sisäisten verojen osalta, silloin kun vastaava tai kilpaileva kotimainen tuotanto puuttuu [14]; *arbitrion* voidaan näin ollen väittää olevan tämän määräyksen vastainen ainoastaan silloin, kun sitä sovelletaan sellaisiin tavaroihin, joita tuotetaan alueellisesti, ja kun tätä alueellista tuotantoa verotetaan lievemmin kuin maahan tuotua vastaavaa tai kilpailevaa tuotantoa.

14. Edellä esitetyn perusteella tehtävää päätelmää ei mielestäni muuta se, että vedottaisiin, kuten Espanjan hallitus on tehnyt, perustamissopimuksen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskeviin määräyksiin, erityisesti 130 a artiklaan. Vaikka nämä määräykset, joissa velvoitetaan yhteisö harjoittamaan toimintaansa pyrkimällä erityisesti vähentämään eri alueiden välisiä kehityseroja, auttavatkin yhteisön oikeuden kokonaisvaltaisessa ymmärtämisessä, ne eivät voi olla perusteena muiden perustamissopimuksen määräysten noudattamatta jättämiseen, ellei näin ole perustamissopimuksessa tai samanasteisissa säädöksissä erityisesti edellytetty. Mitä tulee tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevien määräysten soveltamiseen Ceutan ja Melillan alueella, liittymisasiakirjassa ei ole määrätty tältä osin siirtymäkauden päätyttyä minkäänlaista poikkeusta. Katson näin ollen, että perustamissopimuksessa itsessään, samoin kuin johdetussa oikeudessa, on riittävästi käyttökelpoisia keinoja 130 a artiklan tavoitteiden toteuttamiseksi ilman, että yhteisöjen perusteisiin on puututtava.

15. Edellä esitetyn perusteella katson, että kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisukysymykseen on syytä vastata seuraavasti:

"1) Espanjan kuningaskunnan Euroopan yhteisöihin liittymistä koskevista liittymisehdoista tehdyn asiakirjan 25 artiklan sekä siihen liittyvän pöytäkirjan 2,

13 — Ks. asiat C-277/91, C-318/91 ja C-319/91, Ligur Carni ym., tuomio 15.12.1993 (Kok. 1993, s. I-6621, 37 ja 38 kohta), asia C-179/90, Merci convenzionali porto di Genova, tuomio 10.12.1991 (Kok. 1991, s. I-5889, 21 kohta) asia C-1/90 ja C-176/90, Aragonesa de Publicidad Exterior e Publivía, tuomio 25.7.1991 (Kok. 1991, s. I-4151, 24 kohta) ja asia C-21/88, Du Pont de Nemours italiana, tuomio 20.3.1990 (Kok. 1990, s. I-889, 12 ja 13 kohta).

14 — Ks. asia C-47/88, komissio v. Tanska, tuomio 11.12.1990 (Kok. 1990, s. I-4509, erityisesti 19 kohta).

luettuina yhdessä EY:n perustamissopimuksen 9 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden kanssa, vastaista on periä veroa toisista jäsenvaltioista maahan tuoduista tavaroista ja kotimaisista tavaroista niitä kulutukseen saatettaessa Ceutassa, kun osoittautuu, että tämän veron tuoton käyttötarkoituksena on sellaisen toiminnan rahoittaminen, joka hyödyttää erityisesti tältä alueelta peräisin olevia tuotteita, korvaten *kokonaan* näille tuotteille veron perimisestä aiheutuvan rasituksen. Tällainen vero on katsottava perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitetuksi syrjiväksi sisäiseksi veroksi, kun sen tuoton käyttötarkoituksena on sellaisen toiminnan rahoittaminen, jolla korvataan *ainoastaan osittain* alueellisille tuotteille veron perimisestä aiheutuva rasitus.

2) Espanjan kuningaskunnan Euroopan yhteisöihin liittymistä koskevista liittymisehdoista tehdyn asiakirjan 25 artiklan sekä siihen liittyvän pöytäkirjan 2, luettuina yhdessä EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan kanssa, vastaista on periä veroa toisista jäsenvaltioista maahantuoduista tavaroista ja kotimaisista tavaroista niitä kulutukseen saatettaessa Ceutan alueella siltä osin kuin veroa sovelletaan sellaisiin maahantuotuihin tuotteisiin, jotka ovat vastaavia kuin alueellisen alkuperän vuoksi veron maksamisesta kokonaan tai osittain vapautetut, Ceutasta peräisin olevat tuotteet tai jotka kilpailevat viimeksi mainittujen tuotteiden kanssa."